

Bilag 1: Bekendtgørelser, hvor implementeringen af EU-retsakter ikke harmonerer med regeringens fem principper.

Bekendtgørelse	Beskrivelse af overimplementering
<p>Bekendtgørelsen om anvendelse af internationale regnskabsstandarder IFRS for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, jf. BEK nr. 560 af 1. juni 2016.</p> <p>EU-ret: Direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer som ændret ved direktiv 2014/95/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner.</p>	<p>Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabsloven og fastsætter de regler, der er nødvendige for anvendelsen af IFRS-forordningen i Danmark. IFRS-bekendtgørelsen er en opremsning af, hvilke bestemmelser i årsregnskabsloven, der skal anvendes, når IFRS ikke regulerer det pågældende område.</p> <p>Det er vurderingen, at der ikke er tale om overimplementering i bekendtgørelsen isoleret set. Overimplementeringen stammer direkte fra årsregnskabsloven, hvorfor det er årsregnskabsloven, der skal ændres, såfremt overimplementering skal fjernes. Ved implementeringen af regnskabsdirektivet i årsregnskabsloven blev direktivets fleksibilitet og undtagelsesmuligheder ikke udnyttet fuldt ud. Som følge heraf er direktivets fleksibilitet og undtagelsesmulighederne heller ikke afspejlet i IFRS-bekendtgørelsen, jf. ovenfor.</p>
<p>Bekendtgørelse om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven, jf. BEK nr. 558 af 1. juni 2016.</p> <p>EU-ret: Direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer som ændret ved direktiv 2014/95/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner.</p>	<p>Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabsloven. Bekendtgørelsen er frivillig at anvende og fastsætter alene, hvilke regler der gælder, hvis de omfattede virksomheder og fonde vælger at offentliggøre forskellige lovpligtige redegørelser på andre tilladte måder end efter den hovedregel, der følger af årsregnskabsloven.</p> <p>Offentliggørelse af redegørelser for erhvervsdrivende fonde: Der er ikke EU-regulering på fondsområdet. Det er således danske særregler, som regulerer de erhvervsdrivende fonde i årsregnskabsloven og i bekendtgørelsen, der indeholder regler om offentliggørelse af redegørelse for god fondsledelse og fondens uddelingspolitik.</p> <p>Offentliggørelse af de øvrige redegørelser, der omfattes af bekendtgørelsen: I forhold til de resterende redegørelser som bekendtgørelsen omfatter, så er der en vis overimplementering i årsregnskabsloven, som smitter af på bekendtgørelsen. Overimplementeringen er relateret til, at revisor ifølge årsregnskabsloven skal foretage et konsistentstjek (udtalelse om sammenhæng mellem oplysninger i ledelsesberetningen og årsregnskabet) af redegørelsernes indhold. Direktivet stiller alene krav om, at revisor skal kontrollere, at redegørelserne er udarbejdet ("eksistentstjek"). For så vidt angår redegørelse om betaling til myndigheder stiller direktivet ingen krav overhovedet vedr. revisor.</p> <p>Bekendtgørelsen stiller endvidere krav til revisor om, at denne skal tjekke, at linket til redegørelsen fremgår af ledelsesberetningen, og at redegørelsen er benævnt korrekt.</p> <p>Den overimplementering, der er i bekendtgørelsen om, at revisor skal tjekke, at linket til redegørelsen fremgår af ledelsesberetningen, og at redegørelsen er benævnt korrekt, ses som nødvendige krav for at kunne give virksomhederne den fleksibilitet, der er i at offentliggøre redegørelserne på hjemmeside. Regnskabsbrugere er således nødt til i årsrapporten at blive oplyst om, at virksomheden har valgt at offentliggøre redegørelserne på hjemmesiden, herunder hvor disse kan findes.</p> <p>I forhold til redegørelse for samfundsansvar og redegørelse for den kønsmæssige sammensætning af ledelsen, så er anvendelsesområdet for, hvem der skal udarbejde disse redegørelser i årsregnskabsloven udvidet i forhold til, hvad</p>

	<p>direktivet kræver. Ifølge årsregnskabsloven skal blandt andre statslige aktieselskaber udarbejde de af bekendtgørelsen omfattede redegørelser. Direktivet kræver derimod ikke, at statslige aktieselskaber er omfattet af kravene. Denne overimplementering videreføres i bekendtgørelsen.</p> <p>Der er fleksibilitet i regnskabsdirektivet med senere ændringer vedr. offentliggørelse af redegørelse for samfundsansvar. Flexibiliteten er udnyttet i årsregnskabsloven, og bekendtgørelsen indeholder de nærmere regler om offentliggørelsen. I forhold til de andre redegørelser er der ikke samme fleksibilitet i direktivet.</p> <p>Der er ved implementering i årsregnskabsloven foretaget en førtidsimplementering af reglerne i direktiv 2014/95/EU, der har betydning for ca. 50 virksomheder. Denne overimplementering smitter af på bekendtgørelsen.</p>
<p>Bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed, jf. BEK nr. 1057 af 8. september 2015.</p> <p>EU-ret: Direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer som ændret ved direktiv 2014/95/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner.</p>	<p>Indsendelsesbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabsloven. Indsendelsesbekendtgørelsen regulerer, hvordan indberetningen af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse, skal foretages.</p> <p>Regnskabsdirektivet stiller krav om, at der skal ske offentliggørelse af årsrapporten for hvert regnskabsår, men ikke krav til form og format for indberetning og offentliggørelse af årsrapporter.</p> <p>Som led i den daværende regerings (2011) målsætning om, at al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomheder og det offentlige skulle foregå digitalt senest i 2012, blev der indført krav om digital indberetning af årsrapporter. I indsendelsesbekendtgørelsen fremgår de nærmere krav til, hvordan virksomhederne skal indberette årsrapporten. Kravene er bl.a., at årsrapporten skal indberettes i PDF og XBRL-format for at gøre data digitalt anvendelige. XBRL er et internationalt anerkendt format, der anvendes i forbindelse med indberetning af finansielle oplysninger. Formatet anvendes på verdensplan og udviklingen går mod, at flere lande stiller krav om anvendelse af formatet ved indberetning af årsrapporter. I eksempelvis Holland har de længe indberettet skatteoplysninger via XBRL og virksomhederne i Holland overgår i de kommende år til også at indberette årsrapporter i XBRL.</p>
<p>Bekendtgørelse om henlæggelse af visse beføjelser i lov om CO2-kvoter til Erhvervsstyrelsen, jf. BEK nr. 1357 af 17. december 2012</p> <p>EU-ret: Kommissionens forordning (EU) Nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og nr. 1193/2011</p>	<p>EU's registerforordning nr. 389/2013 giver medlemsstaterne mulighed for at indføre yderligere krav, som er blevet udnyttet i bekendtgørelsen. Der er således to elementer i bekendtgørelsen, der er udtryk for overimplementering.</p> <p>Det drejer sig for det første om, at forordningen giver mulighed for, at myndigheder kan stille krav om oplysningen af momsregistrering ifm. oprettelsen af en handels- eller personholdningskonti, når der i øvrigt er lovkrav herom. Derudover giver forordningen mulighed for at stille krav om, at mindst en kontorepræsentant skal være bosiddende i den medlemsstat, hvor handels- eller personbeholdningskontoen ønskes oprettet.</p> <p>Reglerne er fastsat med henblik på at forhindre eller mindske risikoen for svindel med CO2-Kvotehandling gennem det danske CO2-Kvoteregister.</p>
<p>Bekendtgørelse om gebyr for behandling af visse ansøgninger efter den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande, jf. BEK nr. 1445 af 11. december 2014.</p>	<p>Som eneste land i EU, har Danmark valgt at benytte muligheden i LBK nr. 635 af 09/06/2011 for at opkræve gebyrer for så vidt angår administrationen af sanktionerne mod Iran, Rusland, Syrien samt administration af anti-torturforordningen.</p>

<p>EU-ret: Den Europæiske Unions forordninger, der er vedtaget efter artikel 207 om ind- og udførsel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og Rådets foranstaltninger, der er vedtaget efter artikel 75 og 215 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.</p>	
<p>Bekendtgørelse om registrering, garantistillelse m.v. i Rejsegarantifonden</p> <p>EU-ret: Direktiv 90/314/EØF om pakkerejser.</p>	<p>Bekendtgørelsens bestemmelser om rejseydelser udelukkende bestående af flytransport (flight-only) angiver de nærmere regler for Rejsegarantifondens hjemmel for opkrævning af bl.a. bidrag til flyrejsefondskassen, indberetning af nøgletal mv.</p> <p>Bestemmelserne fastsætter de nærmere regler for administrationen af rejseydelser udelukkende bestående af flytransport, herunder regler om bidragsopkrævning og indberetning af nøgletal mv.</p> <p>Flight-only ordning følger ikke af direktiv 90/314/EØF om pakkerejser.</p>
<p>Bekendtgørelse om prisskiltning på hoteller, jf. BEK nr. 10005 af 24. november 1983</p> <p>EU-ret: Direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om fri bevægelighed for tjenesteydelser på det indre marked (servicedirektivet)</p>	<p>Bekendtgørelsen specificerer, hvordan hoteller skal skilte med priser.</p> <p>Bekendtgørelsen er ikke en implementering af EU-ret. Siden udstedelsen af bekendtgørelsen er servicedirektivet blevet vedtaget.</p> <p>Bekendtgørelsen stiller krav om, at prisen for tjenesteydelsen oplyses, hvis tjenesteyderen på forhånd har fastsat en pris for en given type ydelse. Prisoplysningskravet i bekendtgørelsen går videre end prisoplysningskravene efter servicedirektivet, da bekendtgørelsens regler om prisoplysning er mere specifikke end direktivets. Bekendtgørelsen er derfor foreslået ophævet pr. 1. januar 2018.</p>
<p>Bekendtgørelse om skiltning med priser for telefonering, jf. BEK nr. 10009 af 1984</p> <p>EU-ret: Direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om fri bevægelighed for tjenesteydelser på det indre marked (servicedirektivet).</p>	<p>Bekendtgørelsen specificerer, hvordan der skal oplyses om priser for opkald fra telefoner til rådighed for publikum.</p> <p>Bekendtgørelsen er ikke en implementering af EU-ret. Siden udstedelsen af bekendtgørelsen er servicedirektivet blevet vedtaget.</p> <p>Bekendtgørelsen stiller krav om, at prisen for tjenesteydelsen skal oplyses, hvis tjenesteyderen på forhånd har fastsat en pris for en given type ydelse. Prisoplysningskravet i bekendtgørelsen går videre end prisoplysningskravene efter servicedirektivet, da bekendtgørelsens regler om prisoplysning er mere specifikke end direktivets. Bekendtgørelsen er derfor foreslået ophævet pr. 1. januar 2018.</p>
<p>Bekendtgørelse om mærkning og skiltning samt annoncering med priser m.v. for øl og mineralvand i returflasker, jf. BEK nr. 10003 af 1983.</p> <p>EU-ret: Direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om fri</p>	<p>Det er et krav efter bekendtgørelsen, at pantbeløb skiltes på tydelig og let læselig måde i butikker, der tilbyder pantning af flasker.</p> <p>Bekendtgørelsen er ikke en implementering af EU-ret. Siden udstedelsen af bekendtgørelsen er servicedirektivet blevet vedtaget. Servicedirektivet stiller krav om, at prisen for tjenesteydelsen skal oplyses, hvis tjenesteyderen på</p>

<p>bevægelighed for tjenesteydelser på det indre marked (servicedirektivet).</p>	<p>forhånd har fastsat en pris for en given type ydelse.</p> <p>Bekendtgørelsens krav om skiltning med priser på pant går videre en oplysningskravene efter servicedirektivet, idet der fx er krav til, hvor skiltet med priser for pant skal placeres.</p>
<p>Bekendtgørelse af skiltning med priser for autoreparationer, jf. BEK nr. 7 af 1991.</p> <p>EU-ret: Direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om fri bevægelighed for tjenesteydelser på det indre marked (servicedirektivet)</p>	<p>I bekendtgørelse om skiltning med pris for autoreparationer er det et krav, at automekanikere skal opsætte et skilt med tydelig angivelse af de timepriser, der beregnes for arbejde udført efter faktisk medgået tid. Anvender automekanikeren standardtider, hvor der fx er en pris for dækskifte, skal dette oplyses på et skilt med angivelse af den uddebiteringsfaktor, der anvendes. Standardtiderne skal fremgå af et katalog, der på forlangende skal forevises kunden, hvilket også skal oplyses på skiltet.</p> <p>Bekendtgørelsen er ikke en implementering af EU-ret. Siden udstedelsen af bekendtgørelsen er servicedirektivet blevet vedtaget.</p> <p>Servicedirektivet stiller krav om, at prisen for tjenesteydelsen oplyses, hvis tjenesteyderen på forhånd har fastsat en pris for en given type ydelse. Prisoplysningskravet i bekendtgørelsen går videre end prisoplysningskravene efter servicedirektivet, da bekendtgørelsens regler om prisoplysning er mere specifikke en direktivets. Bekendtgørelsen er derfor foreslået ophævet pr. 1. januar 2018.</p>
<p>Bekendtgørelse om mærkning og skiltning i trælasthandler, tømmerhandler og byggemarkeder, jf. BEK nr. 10021 af 1988.</p> <p>EU-ret: Direktiv 98/6/EF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (enhedsprismærkningsdirektivet).</p>	<p>Det er et krav efter bekendtgørelsen, at trælast og byggemarkeder skal opgive deres priser på en bestemt måde.</p> <p>Bekendtgørelsen er ikke en implementering af EU-ret. Siden udstedelsen af bekendtgørelsen er enhedsprismærkningsdirektivet blevet vedtaget. Enhedsprismærkningsdirektivet stiller krav til oplysning om priser for varer.</p> <p>Bekendtgørelsen går videre end enhedsprismærkningsdirektivet, da bekendtgørelsens regler om prisoplysning er mere specifikke en direktivets. Bekendtgørelsen er derfor foreslået ophævet pr. 1. januar 2018.</p>
<p>Bekendtgørelse om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. BEK nr. 1424 af 16. december 2009.</p> <p>EU-ret: Bekendtgørelsen gennemfører enkelte dele af direktiv 2007/23/EF om markedsføring af pyrotekniske artikler og dele af direktiv 2006/123/EF (servicedirektivet).</p>	<p>Udgangspunktet i direktivet er, at medlemsstater hverken må forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af pyrotekniske artikler, som opfylder kravene i dette direktiv. Dog kan fyrværkeri i kategori F2 og F3 forbydes, begrænses m.v. af hensyn til den offentlige orden. I bekendtgørelsen er det valgt, at forbrugerne skal have begrænset adgang til at anvende af fyrværkeri i kategori F3. Resten kræver godkendelse som festfyrværker.</p> <p>Overimplementeringen er udtryk for sikkerhedsmæssige hensyn, da det vurderes, at det meste fyrværkeri i kategori F3 kræver godkendelse som festfyrværker.</p> <p>Herudover opsætter direktivet minimumsaldersgrænser for anvendelse af fyrværkeri. Bekendtgørelsen går videre end minimumskravene i direktivet.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fyrværkeri i kategori F1: Minimumsaldersgrænsen i direktivet er 12 år – af bekendtgørelsen fremgår det, at minimumsaldersgrænsen er 15 år for de dele af kategori F1, der er helårsfyrværkeri, og 18 år for de dele af kategori F1, som er konsumfyrværkeri • Fyrværkeri i kategori F2: Minimumsaldersgrænsen i direktivet er 16 år – af bekendtgørelsen fremgår det, at

	<p>minimumsaldersgrænsen er 18 år</p> <p>Overimplementeringen er udtryk for en videreførelse af gældende regler (varetagelse af hensynet til sikkerheden for de aldersgrupper, der ligger imellem direktivet og bekendtgørelsens aldersgrænser).</p> <p>Efter Seest ulykken i 2004 blev der af den daværende regering nedsat et Kulegravningsudvalg, som udarbejdede en rapport indeholdende en række anbefalinger til stramminger i regelsættet på fyrværkeriområdet med henblik på at højne sikkerheden. På den baggrund blev der fremsat et lovforslag indeholdende en række anbefalinger fra udvalget. Derudover blev der i en bekendtgørelse fastsat strengere regler for tilladte typer af fyrværkeri.</p>
<p>Bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, jf. BEK nr. 313 af 30. marts 2016, Bekendtgørelse om måleteknisk kontrol med flerdimensionale måleinstrumenter, jf. BEK nr. 1032 af 17. oktober 2006, Bekendtgørelse om måleteknisk kontrol med måleudstyr, der anvendes til måling af masse (»vægt«), jf. BEK nr. 1033 af 17. oktober 2006, Bekendtgørelse om måleteknisk kontrol med målere, der anvendes til måling af forbrug af varmt og koldt vand, jf. BEK nr. 1034 af 17. oktober 2006, Bekendtgørelse om måleteknisk kontrol med målere, der anvendes til måling af elforbrug, jf. BEK nr. 1035 af 17. oktober 2006, Bekendtgørelse om måleteknisk kontrol med målere, der anvendes til måling af varme i fjernvarmeanlæg, jf. BEK 1036 af 17. oktober 2006, Bekendtgørelse om måleteknisk kontrol med måleudstyr, der anvendes til måling af forbrug af luftformig gas, jf. BEK nr. 1037 af 17. oktober 2006 og Bekendtgørelse om måleteknisk kontrol med måleudstyr, der anvendes til kvantitativ måling af andre væsker end vand samt af luftformig gas i portioner, jf. BEK nr. 1038 af 17. oktober 2006.</p> <p>EU-ret: Direktiv 2014/32/EU (Måleinstrumentdirektivet)</p>	<p>Sikkerhedsstyrelsen har fået gennemført et nabotjek af måleinstrumentdirektivet. I nabotjekket sammenlignes de danske regler med reglerne i Sverige, Tyskland, Holland og Storbritannien.</p> <p>Nabotjekket viser, at den danske implementering af måleinstrumentdirektivet er mere bebyrdende end implementeringen i flere af de sammenlignede lande. Det skyldes for det første, at størstedelen af de forskellige typer af måleinstrumenter, der er omfattet af direktivet, er omfattet af reguleringen i Danmark. Direktivet har ellers valgfrihed herom. For det andet er der i Danmark en mindre fleksibel og mere omfattende kontrol med måleinstrumenter, der er taget i brug. På baggrund af nabotjekket arbejdes der på en mulig ændring af reglerne med henblik på erhvervsøkonomiske lettelser.</p> <p>Baggrunden for reglerne er beskyttelse af forbrugere og svage handelspartnere, fx små virksomheder, ved at sikre målenøjagtigheden i forbindelse med afregning af fx el, vand og benzin. Sikkerhedsstyrelsen har ikke kendskab til, at reglerne er indført i forbindelse med en politisk aftale eller et forlig.</p> <p>Reglerne har sammenhæng med Energistyrelsens bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling, der regulerer, hvornår der skal installeres målere.</p>
<p>Bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte, jf. BEK nr. 312 af 30. marts 2016 og Bekendtgørelse om måletekniske kontrolbestemmelser for ikke-automatiske vægte, jf. BEK nr. 1143 af 15. december 2003.</p> <p>EU-ret: Direktiv 2014/31/EU om ikke-automatiske vægte.</p>	<p>Sikkerhedsstyrelsen har fået gennemført et nabotjek af direktivet om ikke-automatiske vægte. I nabotjekket sammenlignes de danske regler med reglerne i Sverige, Tyskland, Holland og Storbritannien.</p> <p>Nabotjekket viser, at den danske implementering af direktivet om ikke-automatiske vægte er mere bebyrdende end implementeringen i flere af de sammenlignede lande. Det skyldes, at der i Danmark er en mindre fleksibel og mere omfattende kontrol med vægte, der er taget i brug.</p> <p>Baggrunden for reglerne (overimplementeringen) er beskyttelse af forbrugere og svage handelspartnere, fx små virksomheder, ved at sikre, at vægtene vejer korrekt i forbindelse med afregning fx af grøntsager eller kød.</p>

<p>Bekendtgørelse om EØF-mærkning (e-mærkning) af færdigpakkede varer, jf. BEK nr. 997 af 8. oktober 2008.</p> <p>EU-ret: Direktiv 76/211/EØF om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger.</p>	<p>Sikkerhedsstyrelsen har fået gennemført et nabotjek af direktivet om emballering af visse varer (e-mærkning). I nabotjekket sammenlignes de danske regler med reglerne i Sverige, Tyskland, Holland og Storbritannien.</p> <p>Nabotjekket viser, at den danske implementering af direktivet om emballering af visse varer (e-mærkning) er på samme niveau som Sverige og Holland, og at den danske regulering er mere bebyrdende end i Storbritannien og Tyskland.</p> <p>Det skyldes, virksomheder, der ønsker at anvende e-mærket, skal anmelde sig til Sikkerhedsstyrelsen og lave en aftale med et laboratorium om udførelse af måleteknisk kontrol. Laboratoriet godkender i den forbindelse virksomhedens produktionsapparat og kvalitetsstyringssystem. Laboratoriet gennemfører herefter årligt inspektion hos virksomheden, hvor der udføres referencetest og bedømmelse af kvalitetsstyringssystem. I Storbritannien kan virksomheder anvende e-mærket uden at informere myndighederne, da den nationale lovgivning stiller samme krav som direktivet.</p> <p>Baggrunden for reglerne (overimplementeringen) er forbrugerbeskyttelse ved at sikre, at færdigpakninger, fx ketchup, der er e-mærkede, er påfyldt efter forskrifterne.</p>
<p>Bekendtgørelse om flasker som målebeholdere, EØF-mærkning, jf. BEK nr. 10002 af 1. april 1977</p> <p>EU-ret: Direktiv 75/107/EØF om flasker anvendt som målebeholdere.</p>	<p>Baggrunden for reglerne (overimplementeringen) er forbrugerbeskyttelse ved at sikre, at flasker, fx glasflasker til sodavand eller vin, der anvendes som målebeholdere, er produceret på en sådan måde, at måling af deres volumen kan ske med tilstrækkelig nøjagtighed.</p>
<p>Bekendtgørelse om kurser og beviser til sygdomsbehandlere i skibe (de maritime sygdomsbehandlerkurser), jf. BEK nr. 1116 af 2014.</p> <p>International-ret: Den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, 1978, (STCW) Den Internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold (MLC)</p> <p>EU-ret: Direktiv 92/29/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe.</p>	<p>De internationale krav fastlægger, at medlemsstaterne skal udbyde sygdomsbehandlerkurser, men der stilles ikke specifikke krav til uddannelserne.</p> <p>Et nabotjek lavet af Deloitte i 2016 har tidligere vist, at det i Danmark er sværere at få godkendt sygdomsbehandlerkurset end i sammenlignelige lande, da Danmark kun anerkender sygdomsbehandlerkurser taget i EØS-lande samt ét bestemt kursus der kun udbydes af myndighederne i Danmark og Indien samt én privat udbyder på Filippinerne.</p> <p>Søfartsstyrelsen vil derfor kigge på bekendtgørelsen snarest med henblik på en kritisk revision og tilpasning. Herudover har EU-Kommissionen iværksat en revisionsprocedure af ovennævnte direktiv, hvilket kan munde ud i, at direktivet ændres på en række områder.</p>
<p>Bekendtgørelse om certifikater til bekræftelse af forsikring eller anden garanti til dækning af erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer, jf. BEK nr. 9 af 2013.</p> <p>International-ret: Athen-Konventionen om befording af passagerer og deres bagage til søs fra 1974 og tillægsprotokollen</p>	<p>Hverken EU-reglerne eller Athen-Konventionen omfatter sejldes med mindre end 12 passagerer. I bekendtgørelsen er der imidlertid nationale bestemmelser, der udvider anvendelsesområdet af de internationale regler til også at omfatte mindre skibe af hensyn til at sikre passagererne samme mulighed for erstatning i tilfælde af død eller personskade, jf. lovens bemærkninger.</p> <p>En ophævelse af reglen kræver en lovændring i Søloven og vil medføre, at området er ureguleret.</p>

<p>hertil fra 2002.</p> <p>EU-ret: Forordning (EF) nr. 392/2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer ("Athen-forordningen").</p>	
<p>Bekendtgørelse om forsikring eller anden garanti til dækning af ejerens ansvar ved vragsfjernelse m.v., jf. BEK nr. 27 af 2015</p> <p>International ret: Nairobikonventionen af 23. maj 2007 om fjernelse af vrags.</p>	<p>Vragfjernelseskonvention regulerer ikke skibe <300 BT og stiller heller ikke krav til forsikring ifm. genstande, der bugseres. I de danske regler gælder det imidlertid, at skibe ml. 20-300 BT skal forsikres ifm. bugsering. Da staten har pligt til at fjerne skibe, der er til fare for navigation eller til gene for fiskeriet, vil en afskaffelse af kravene føre til, at der vil være vragsfjernelser, der ikke er forsikrede. Hvis kravene fjernes, vil udgifter til vragsfjernelse skulle skattefinansieres, som det var tilfældet før 2014. Folketinget har i 2012 taget stilling til særreglen for skibe < 300 BT og bevaret den. Folketinget har i 2016 ændret reglerne om ansvar ved bugsering, som indebærer, at bugseren skal påse, at ejeren af vrags har tegnet forsikring og er underlagt culpa-ansvar.</p>
<p>Bekendtgørelse om teknisk forskrift om uddannelse, træning og certificering af officerer i højhastighedsfartøjer, jf. BEK nr. 190 af 2011.</p> <p>International-ret: HSC Kodens: "International Code of Safety for High Speed Crafts, 1994/2000"</p>	<p>Reguleringen præciserer yderligere træningskrav til officerer i højhastighedsfartøjer grundet en række uheld/søulykker med dansk højhastighedsfartøjer.</p> <p>Tilsvarende bestemmelse kan til en vis grad nås ved ISM- koden. ISM-koden stiller bl.a. krav til sikkerhedsstyringssystemer om bord på skibe og i rederierne. Formålet med koden er bl.a. at få rederierne til at tage større ansvar for sikkerhedsarbejdet på skibene.</p>
<p>Bekendtgørelse om bedre sikring af skibe i indenlandsk fart, jf. BEK nr. 227 af 2013.</p> <p>International-ret Den Internationale Kode for Sikring af Skibe og Havnefaciliteter (ISPS-koden).</p> <p>EU-ret: Forordning 2004/725 (ISPS-forordningen)</p>	<p>I § 4 begrænses muligheden for, at et ISPS-certificeret skib kan anløbe en ikke-ISPS-certificeret havn. EU-forordningen sikrer netop muligheden for, at et ISPS-certificeret skib skal kunne anløbe en ikke-ISPS-certificeret havn.</p>
<p>Bekendtgørelse om overførsel af flydende last mellem skibe på dansk og grønlandsk søterritorium (STS-operationer), jf. BEK nr. 570 af 2014.</p> <p>International ret: Den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe – 1973 MARPOL-konventionen.</p>	<p>Der er tale om et supplement til den internationale MARPOL-regulering, som er gennemført som følge af en tilsvarende forretningsudvikling og ønske om en høj miljøbeskyttelse. Således indføres tillige særskilt regulering for det danske territorialfarvand (som ikke omfattes af MARPOL-reguleringen). I den nationale regulering er indført en godkendelse af STS-operatøren, og der fastlægges et nationalt anmeldelsesregime. Der er tillige tale om at anerkende et stærkt nationalt ønske om meget tæt regulering fra politisk side og borgere i nærområdet.</p>
<p>Bekendtgørelse om teknisk forskrift om forholdsregler til</p>	<p>Bekendtgørelsen gennemfører en række IMO-anbefalinger, som Danmark ikke er juridisk forpligtet til at følge.</p>

<p>forebyggelse af pirateri og væbnede overfald på danske skibe, jf. BEK nr. 1084 af 2011.</p> <p>EU-ret: IMO-anbefalinger og -vejledninger om forebyggelse af pirateri, bl.a. Best Management Practices for Protection against Somalia Based Piracy, version 4</p>	
<p>Teknisk forskrift om uddannelsesbevis ved transport til søs af farligt gods i ro/ro-skibe (* 1), jf. BEK nr. 10003 af 1989.</p> <p>International-ret: IMDG-KODEN, Østersøaftalen, International Convention for the Safety of Life at Sea”. SOLAS 1984</p>	<p>Bekendtgørelsen overvejes ophævet, idet der er tale om parallelregulering. Bekendtgørelsen stiller krav om kursus, mens Østersøaftalen blot kræver, at de søfarende er kvalificerede til at håndtere farligt gods i ro/ro-skibe. Jf. Søfartsstyrelsens praksis på området bestemmer rederen selv, om det sikres via kursus eller på anden vis.</p>
<p>Teknisk forskrift om sikring af brændselolierør i visse skibe, jf. BEK nr. 10137 af 2006.</p> <p>International ret: International Convention for the Safety of Life at Sea”. SOLAS 1984</p> <p>EU-ret: Passagerskibsdirektivet 2009/45/EF om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe.</p>	<p>For at imødegå brandulykker pga. brændselolierør blev der i perioden 1998 til 2003 indført internationale krav for nye og eksisterende last- og passagerskibe i international fart, samt visse passagerskibe i national fart. Bekendtgørelsen sikrer, at disse regler også gælder for danske skibe, som ikke er omfattet af den internationale regulering. Altså er der tale om at udvide anvendelsesområdet, så det sikres, at de øvrige danske skibe, som ellers ville være uregulerede på dette område, har tilsvarende højnet brandsikkerhed.</p>
<p>Meddelelser A., jf. BEK nr. 1246 af 11. december 2009</p> <p>EU-ret: Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet. Herunder følgende særdirektiver:</p> <p>1) Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), som ændret ved Rådets direktiv 95/63/EF af 5. december 1995, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/45/EF af 27. juni 2001.</p> <p>2) Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimums-forskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (tredje særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i</p>	<p>Meddelelser A er under revision, og det samlede regelværk vil blive gennemgået mhp. at undersøge, om alle regler fortsat er relevante.</p> <p>Generelt bygger reglerne på Arbejdstilsynets gennemførelse af direktiverne ud fra princippet om, at arbejdsmiljø til søs skal have samme niveau som til lands. Der kan ikke peges konkret på regler eller områder på nuværende tidspunkt, hvor der er overimplementeret. Der sker en løbende revision over de kommende år af bekendtgørelserne, hvor eventuel overimplementering afdækkes og tilrettes så vidt muligt.</p>

direktiv 89/391/EØF).

3) Rådets direktiv 89/686/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om personlige værnemidler, som ændret ved Rådets direktiv 93/68/EØF og 93/95/EØF.

4) Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (kodificeret udgave).

6) Rådets direktiv 91/383/EØF om supplerende af foranstaltningerne til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold.

7) Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe.

8) Rådets direktiv 92/58/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (niende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

9) Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, der er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

10) Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskefartøjer (trettede særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

11) Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen.

12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/54/EF af 18. september 2000 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv

89/391/EØF).

13) Rådets direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige mobile byggepladser (ottende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

14) Kommissionens direktiv 2001/58/EF af 27. juli 2001 om anden ændring af direktiv 91/155/EØF om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for en særlig informationsordning vedrørende farlige præparater til gennemførelse af artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF og vedrørende farlige stoffer til gennemførelse af artikel 27 i Rådets direktiv 67/548/EØF (sikkerhedsdatablade).

15) Rådets direktiv 83/477/EØF af 19. september 1983 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest, som er ændret ved Rådets direktiv 91/382/EØF af 25. juni 1991 og ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/18/EF af 27. marts 2003. Rådets direktiv 83/478/EØF af 19. september 1983 om femte ændring (asbest) af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføringen og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater. Rådets direktiv 85/610/EØF af 20. december 1985 om syvende ændring af direktiv 76/769/EØF, Kommissionens direktiv 91/659/EØF af 3. december 1991 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF og kommissionens direktiv 99/77/EF af 26. juli 1999 om sjette tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF.

16) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/92/EF af 16. december 1999 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af sikkerhed og sundhedsbeskyttelse for arbejdstagere, der kan blive udsat for fare hidhørende fra eksplosiv atmosfære (femtende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

17) Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 98/391/EØF, artikel 16, stk. 1).

18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/44/EF af 25. juni 2002 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i

<p>forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (vibrationer) (sekstende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1).</p> <p>19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj) (syttende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1).</p> <p>Direktiv 2008/106/EF om minimumsuddannelsesniveaue for søfarende samt direktiv 2009/13/EF af 16. februar 2009 om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF, EF-Tidende 2009, nr. L 124, side 30</p>	
<p>Meddelelser B, jf. BEK nr. 386 af maj 2012.</p> <p>Internationale ret: International Convention for the Safety of Life at Sea".SOLAS 1984, Den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe – 1973 MARPOL-konventionen . Den Internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold (MLC)</p> <p>EU-ret: Forordning 1005/2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget, Forordning 336/2006 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3051/95</p>	<p>Der er i bekendtgørelsen lavet et særkrav om køleanlæg, der bl.a. vedrører krav om alarmer herunder sikring mod, at søfarende bliver lukket inde i kølerum, som ikke genfindes i EU-retten.</p> <p>Endvidere har Danmark siden 2006 stillet krav om brovagtalarmsystem på lastskibe over 15 meter og alle passagerskibe, men de internationale krav på området gælder kun lastskibe over 150 BT og anlæg installeret efter 1. juli 2011.</p>